

Szeretem ismerni az ötvösség szakmai előírásait, tilalmait, dogmáit, melyeket nem lehetek gyáva alkalomadtán áthágni; parancsára a kifejezés tisztaságának.

Tusakodnak bennem a fémművesség történelmileg kipróbált és bevált, hagyományosan szépséges, intim testközelségre szánt, finom és leleményes építkező módszerei, illesztés, csapolás, csavarozás, szegecselés, forrasztás, minden lemez-munka, kőfoglalás és az újkori esetleges, esendően efemer, vagy éppen brutálisan nyers, durva megoldások.

Szakmakezdőként csak a peremig kifutó vonalakhoz való ragaszkodással „helytelenkedtem”, majd a negatív vonalak önálló díszítő erejének alkalmazásával. Később csatlakoztam a vasat kiemelőkhoz „segédanyag” lenézett-ségéből, sőt az egyenetlen hegesztési varrat, a korrodált felületek felmutatója lettem. A lány forrasztás megfelelő helyen való vállalásával, a megmunkálás nyomainak, az érintetlenül hagyott anyagszerűségek főnézeti szerepeltetésével, mindenfajta „hiba” sajátos méltóságra emelésével továbbra is reinitenskedem.

Örülök, hogy ma élek, amikor mindennek az ellenkezője is igaz, a hivatás véget nem érő kaland lehet és a megismerések végtelen lehetőségei befelé nyílnak.

(Koleszár Arany)

Nagy szünetekkel, belső készítésre, első sorban magának dolgozik. Első munkái rituális formájú, vasból készült ékszerek. Nagy hatással van rá a nagy kultúrák misztika- és mítoszvilága. Emlékérmeket (pl.: a fasizmus leverésének 40. évfordu-

lójára) és versekhez éremillusztrációkat (pl.: Petőfi S.: Alföld) is készít. Formavilága egyre tisztább, anyaghasználata változik. Néhány éve vörösréz lemezekből, sima felületű, üreges plasztikákat készít. Az anyag mágikus kisugárzása és a tárgyakban megfogalmazott üzenet mindig fontos volt számára. Világlátása erősen groteszk.

(Szilágyi Gábor)

KOLESZÁR ARANY ötvösművész
Ferenczy Noémi-díj 1995

– Nekem az ékszer kifejezési forma, tulajdonképpen egy miniatűr szobor. Az ékszer ünnepélyessé teszi a pillanatot és erőt is ad – mondja a művésznő, majd hozzát teszi – nagyon vágyom már arra, hogy aranyat és színes drágaköveket használhassak fel a munkáimban. Az elképzeléseimet szeretném sárgaaranyból, sok-sok színes drágakővel megvalósítani. Terveim több évre elegendő munkát adnak, hiszen az ember a műhelybeli magányában töpreng, álmódzik és tervez. Az én világom a figu-

rális tárgyakhoz kötődik, ezek nem az aktuális divatot követik, hanem egyedi, különleges megoldásúak.

Annak ellenére, hogy a művésznő nem nemesfémekből készíti alkotásait, számos kiállításon aratott már sikert. Az egyéni kiállításai közül a jelentősebbek még a végzés évében a Fiala Művészek Klubjában megtartott, amelyet a Fészek Művész Klubbeli követett és igen sikeresnek bizonyult a dunaujvárosi Művelődési Házban bemutatott kollekciója is. A Metallmorfózis elnevezésű önálló kiállítására a Duna Galériában került sor.

Természetesen meghívást kapott számos csoportos kiállításra is, például 1970-ben a Csók Galériába az Ékszer '70 adott bemutatkozási lehetőséget számára, noha az ékszereinek anyaga többnyire vörös- és sárgaréz. Három évvel ezelőtt részt vett a XII. országos éremművészeti biennálén, majd egy évvel később a II. ötvösművészeti biennálén is. 2001-ben a Múcsarnokban csodálhatták meg alkotásait az érdeklődők a magyarmillenniumi iparművészeti kiállításon.

Számos alkotása megtalálható közgyűjteményekben is. Például a Bronzkapu a budavári Sándor-palotában, vagy a Mária (ékszerzománc) az Ötvöszománc Gyűjteményben Debrecenben. A 8 boldogság (vörösréz lemezérem) a soproni Liszt Ferenc Múzeum éremgyűjteményét gazdagítja. A Lucifer elnevezésű ékszerzománc munkája szintén a debreceni Ötvöszománc Gyűjtemény látványos darabja.

(Szentandrásy)

